

naturlige Begyndelse til enhver executive Fremgangsmaade mod en Sparekasse, at Inspektøren kommer til Stedet og ser sig for. At Navnet indskrænker sig til at bestemme Status, kan jeg være ganske enig i, og det tror jeg, ogsaa har været Udvalgets Mening, om det end ikke er blevet aldeles bestemt udtalt. Som sagt, alle disse Indvendinger ville neppe volde Vanskeligheder.

Derimod kommer jeg nu til en Række Indvendinger, der kunne henses til de mere ondtædte, og som ere fremkomne fra adskillige ærede Mindretal. Med Hensyn til Sparekasseinspektøren forstod jeg ikke rettere, end at det ærede Medlem for Fredensborg (Gage) igaar trak sig noget tilbage fra sin Position, idet den Betænelighed, der skulde være ved en ny Embedsmand, syntes at reducere sig til, at denne Embedsmand ikke vilde blive lønnet saa høit, som det ærede Medlem ansaa for rimeligt og rigtigt. Det vilde forekomme mig meget naturligt, om det ærede Medlem da nu vilde trække sig tilbage fra Sparekasseinspektøren. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Nørresundby (Suel) saa ogsaa vilde trække sig tilbage fra Bankerne. Jeg har nemlig forstaaet det saaledes, at der var en vis Reciprocitet mellem de Betæneligheder, som de to ærede Medlemmer nære, saa at det er meget rimeligt og retfærdigt, om det ærede Medlem for Nørresundby nu opgiver sin Stilling til Bankerne. For Dieblisset har jeg altsaa kun med det ærede Medlem for Nørresundby at gjøre overfor Sparekasseinspektøren. Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem paastod, at hans Forslag var billigere. Det er det i Virkeligheden ikke, det Forslag, Udvalgets Flertal har stillet, vil blive billigere. Naar vi regne Sparekasseinspektørens faste Løn sammen med de 1,500 Kr., han skal have til Medhjælp, og 2 eller 3 Maaneders Diæter, komme vi ikke over 5—6,000 Kr., medens det ærede Medlem foreslaar 8,000 Kr. Jeg skal imidlertid frage lige, at det ikke for mig er Hovedsagen, om det bliver 1,000 Kr. mere eller mindre; det er ikke det, som det kommer an paa. Jeg skal villig erkjende, at den ærede Minister kan have nogen Ret i at mene, at Sparekasseinspektørens pekuniære Stilling mulig er noget knapt taget, ikke saa meget med Hensyn til hans Gage som med Hensyn til hans Medhjælp. Naar Sparekasseinspektøren skal være adskillige Maaneder borte fra sit Kontor, bliver det nødvendigt, at han har en Mand der, som han nogenlunde kan lide paa, og jeg kan ikke negte, at det forekommer mig noget tvivlsomt, om han vil kunne skaffe sig en saadan Mand for 1,500 Kr. Men jeg tror ikke, at Billighedshensynet er det, der vil afgjøre Spørgsmaalet, og heller ikke Hensynet til, at Sparekasseinspektøren og mulig hans Kone skulde pensioneres, er afgjørende. For-

saavidt det ærede Medlem for Nørresundby samtidig udtalte, at hans Hovedbetænelighed er den, at han er bange for, at Ministeren efter vort Forslag ikke skulde kunne faae den bedst mulige Kapacitet, tror jeg, at det i alt Fald er Noget, der ikke kan stilles sammen med Pensionsspørgsmaalet; i alt Fald gaar min Erfaring ikke i den Retning, at Udsigten til Pension virker affrættende paa Kapaciteter her i Landet. Naar det ærede Medlem endelig var i Tvivl om, hvor han skulde gjøre af Sparekasseinspektøren, hvad han skulde bruge ham til, naar der ikke længer var private Sparekasser her i Landet, fordi Alt var blevet til Statsparekasse, da indrømmer jeg, at det er en Vanskelighed, men det Bedste er, at det ærede Medlem ikke vil komme til at opleve den Sorg. Skulde det imidlertid indtræffe, antager jeg, at det vil være meget let for den eventuelle Minister at faae Sparekasseinspektøren ansat i sin Statsparekasse; thi det forekommer mig, at han maa være en særdeles vel stiftet Mand dertil. Men hele denne Betænelighed med Hensyn til nye Embedsmand tror jeg ikke er stiftet til at trænge sig igjennem her i Thinget. Der er uregtelig noget Fristende og Tiltalende ved at sætte en ny Sireg under en ny Embedsmand og tro, at man derved har bragt et vigtigt Argument ind i Debatten, men det er ikke saa. Ved Love af denne Slags maa vi tage de nye Embedsmænd med, naar vi ville have Lovene. Det gjælder ikke blot om Sparekasseloven, men ogsaa om en stor Del andre Love. Ville vi have en ny Skolelov, maa vi have nye Embedsmænd; ville vi have en ny Lov om Levetidsmidler, er det Samme Tilfældet, og dersom Landstinget nogensinde skulde blive færdig med Loven om usjdygtige Skibe, ville vi ogsaa faae nye Embedsmænd der. Det er ganske simpelt. Det følger nemlig af, at det ikke kan nytte, at vi paa et Stykke Lovpapir opstille en Kontrol, uden at vi samtidig give Mand, der skulle føre denne Kontrol. Hvis de Herrer ville have Suppen, maa de ogsaa have Steen med, uden hvilken det ikke vil være muligt at nyde den. Det gaar med Sparekasseloven som med alle andre Love, at, ville vi have en Kontrol, som skal være virksom, da maa vi ogsaa give de nødvendige Midler til at sætte den i Virksomhed. Det ærede Medlem for Nørresundby havde uden Tvivl ogsaa en Følelse af, at Sparekasseinspektørpositionen ikke er holdbar; thi han fastede sig igaar med stor Iver over det andet Underendringsforslag, som gaar ud paa at begrænse Sparekasseinspektøren til de Sparekasser, der have Hjemsted i Kjøbstæderne; thi det er jo nærmest Tanken med det Forslag. Jeg antager, at det ærede Medlems Tankegang i den Henseende er den, at, kunde han ikke faaa Sparekasseinspektøren helt ihjel, vilde han i alt Fald give ham et saa stort Knæk, som han kunde over-